

ХУЛОСАИ

Комиссияи экспертии 6D.КOA - 048 – назди МДТ «Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино» оид ба диссертатсияи Сангов Б.Қ. «Чанбаҳои муосири сирояти урогениталии хламидиявӣ дар мардони муҳоҷири меҳнатӣ (гурӯҳи хатари баланд)», ки барои дарёфти унвони илмӣ номзади илмҳои тиб аз рӯи ихтисоси 14.01.10 - Бемориҳои пӯсту зухравӣ пешниҳод гардидааст.

Комиссия дар ҳайати доктори илмҳои тиб, Мухаммадиева К.М. (раис), доктори илмҳои тиб, профессор Исоева М.С. ва номзади илмҳои тиб Иноятова Н.А., экспертиҳои аввалияи қори диссертатсионии унвонҷӯи МД «Пажӯҳишгоҳи тибби профилактикии Тоҷикистон» Сангов Б.Қ. «Чанбаҳои муосири сирояти урогениталии хламидиявӣ дар мардони муҳоҷири меҳнатӣ (гурӯҳи хатари баланд)»-ро, ки барои дарёфти унвони илмӣ номзади илмҳои тиб аз рӯи ихтисоси 14.01.10 - Бемориҳои пӯсту зухравӣ пешниҳод гардидааст, гузаронида ба хулосаи зерин омад:

1. Қори диссертатсионӣ ба шифри 14.01.10 – Бемориҳои пӯсту зухравӣ мувофиқат менамояд ва мумкин аст барои ҳимояи расмӣ дар шӯрои диссертатсионии 6D.КOA – 048-и назди МДТ «Донишгоҳи давлатии тиббии Тоҷикистон ба номи Абӯалӣ ибни Сино» қабул карда шавад.

Хламидиозии урогениталӣ (ХУГ) паҳншавии глобалӣ ва дар байни бемориҳои ғайригонококковии узвҳои урогениталӣ мавқеи ниҳоят муҳим дорад. Яке аз сабабҳои муҳими афзоиши зиёди сироятҳои бо роҳи алоқаи чинсӣ гузаранда (СБРАҶГ) солҳои охир на танҳо оризаҳое, ки бе муолиҷа ба безурриётӣ бурда мерасонанд, мебошанд, балки инчунин сироятҳои хламидиявӣ кофактори ВНМО-сироятӣ маҳсуб ёфта, сероконверсияи ВНМО аксаран ҳангоми сироятҳои ҳамроҳи хламидиявӣ сар мезанад. Қори диссертатсионӣ аҳамияти муҳими илмӣ-амалӣ дорад, зеро бори аввал

омилҳои минтақавӣ, ки ба пайдоиши гурӯҳҳои хатари баланд дар мардон ҷиҳати паҳншавии сироятҳои бо роҳи алоқаи ҷинсӣ гузаранда мусоидат менамоянд, муқаррар карда шудаанд. Дар беморони ХУГ вайроншавиҳои масунии ошкор карда шуданд, ки бо тағйирёбиҳо дар ҳолати реактивнокии нишондодҳои иммунитетӣ ҳуҷайрагӣ ва гуморалӣ ва дисбаланси ситокинҳо дар мардони бемори шаклҳои гуногуни клиникаи ХУГ характернок мебошанд. Усули беҳтари муолиҷаи иммуномодуликунонидашудаи сирояти хламидиявӣ таҳия карда шудааст.

2. Аз рӯи мавзӯи диссертатсия 10 кори илмӣ ба нашр расонида шудааст, ки аз инҳо 4-тоаш дар маҷаллаҳои тиббӣ, 6 тезис дар конференсиҳои илмӣ-амалӣ ва анҷуманҳо интишор ёфтаанд, ки дар онҳо қоидаҳои асосии кори диссертатсионӣ таҷассум ёфтаанд.

Дар мақолаи **«Ҳолати реактивнокии иммунологӣ дар беморони хламидиозии музмини урогениталӣ»** // Маҷаллаи «Ниғаҳдории тандурустии Тоҷикистон». – 2012. - №1. – саҳ. 40-45 унвонҷӯ дар 68 беморони ХУГ-и музмин вайроншавиҳои иммунологиро омӯхта, маҳвшавии иммунитетӣ ҳуҷайрагӣ (пастшавии миқдори Т-хелперҳо, Т-супрессорҳо) ва иммунитетӣ гуморалӣ (сатҳи пасти иммуноглобулинҳои А ва М), инчунин, реактивнокии маҳаллии иммунологӣ (рақамҳои пасти миқдори иммуноглобулинҳои секретории А, G ва зерсинфҳои онҳо)-ро ошкор намудааст.

Дар мақолаи **«Истифодаи витапрост - плюс дар беморони простатити музмини бактериалӣ»** // Маводҳои маҷмуаи корҳои илмӣ донишҷӯён ва олимони ҷавони конференси умумироссиягии илмӣ-амалӣ бо ширкати байналмилалӣ бахшида ба 70-солагии профессор А.А.Чумаков «Масъалаҳои муобрами илми тиб», Ярослав. - 2012. – саҳ. 196-198 нишондодҳои омӯзиши самаранокии муқоисавии витапрост-плюс ҳангоми муолиҷаи 33 нафар беморони простатити музмини бактериалӣ оварда шудаанд.

Дар мақолаи «**Таъсири ба равандҳои патологӣ чалбшавии шувбаҳои гуногуни узвҳои урогениталӣ ба ҳолати реактивнокии иммунологӣ дар беморони хламидиози музмани урогениталӣ**» // Маводҳои конференсияи солонаи илмӣ-амалии МД «Пажухишгоҳи тибби профилактикии Тоҷикистон», 2013. саҳ. 90-95 унвонҷӯ исбот намудааст, ки тағйирёбии ҷӣ ҳолати реактивнокии иммунологии умумӣ ва ҷӣ маҳаллӣ (ғадуди узвҳои таносул) дар 55 нафар беморони хламидиози музмани урогениталии шувбаҳои гуногуни узвҳои урогениталӣ исбот карда шудааст.

Дар мақолаи «**Чанбаҳои муосири сирояти урогениталии хламидиявӣ дар муҳочироне, ки простатити музмани бактериалии бо сирояти хламидиявӣ якҷояро муолиҷа менамоянд**» // Маводҳои конференсияи солонаи илмӣ-амалӣ бахшида ба 90-солагии таъсисёбии пойтахти Тоҷикистон, Душанбе. - 2014. – саҳ. 104-110 муаллиф самаранокии левофлорксатсинро дар 22 нафар мардони муҳочирони бемори хламидиози музмани урогениталӣ мавриди омӯзиш қарор додааст. Муолиҷаи клиникӣ-этиологӣ дар ҳамаи беморон мушоҳида гардид, ки баъди итмоми муолиҷа гузаронида мешуд.

Дар мақолаи «**Хусусиятҳои вайроншавиҳои иммунологӣ ҳангоми хламидиози музмани урогениталӣ**» //Маҷаллаи «Паёми Сино». – 2014. - №2. – саҳ.74-78 унвонҷӯ статуси иммуологиро дар 42 бемори хламидиози музмани урогениталӣ ва 26 бемори уретрити музмани хламидиявӣ омӯхта, вайроншавиҳои ба ҳам монандеро мушоҳида намуд, ки бо камшавии нишондодҳои нисбии Т-лимфоситҳо, Т-хелперҳо, Т-супрессорҳо ва В-лимфоситҳо зоҳир гашта, ғайр аз ин тағйирёбии нишондодҳои НСТ-тест, Ig классҳои А ва М ба қайд гирифта шуд. Вайроншавиҳои иммунологӣ бештар дар беморони уретропростатити музмани хламидиявӣ намоён гашт.

Дар мақолаи «**Мубрамияти сироятҳои урогениталӣ дар Тоҷикистон**» // Маҷаллаи «Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистона». - 2015. - №2. - саҳ. 241-243 муаллиф чанбаҳои эпидемиологӣ ва иҷтимоии сирояти

урогениталиро дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар давоми аз соли 2012 то соли 2014 мавриди омӯзиш қарор додааст.

Дар ин солҳо 23520 нафар беморон аз рӯи сирояти урогениталӣ муоина карда шуданд, ки аз онҳо 67,8 %-ро мардон ташкил медоданд. 61%-и беморон бо сабаби безурриётӣ, 25%-бардошт накардани хомиладорӣ муоина карда шуданд. Дар 36% *Chlamydia trachomatis*, дар 29,2% - *Ureaplasma urealyticum*, дар 9,3% - *Trichomonas vaginalis* ошкор карда шуд. СБРАҶГ дар бисёр ҳолатҳо дар якҷоягӣ ба назар расиданд. Бисёр беморон муҳочирони меҳнатӣ буданд, ки ин ба набудан ва ё нарасидани огоҳнокӣ дар бораи СБРАҶГ, оризаҳои онҳо ва пешгирии онҳо вобаста мебошад.

Дар мақолаи «**Клиникаи уретропростатити хламидиявӣ**» //Маҷаллаи «Авҷи Зӯҳал». - 2019. - №1. – саҳ. 67-72. унвонҷӯ хусусиятҳои клиникаи уретропростатити музмини хламидиявиро дар 60 нафар мардони аз 18 то 48-сола омӯхтааст. Муайян карда шуд, ки нишонаҳои нисбатан зуд вохӯрандаи воқеии беморӣ дар 65%-и беморон – ҳиссиёти дарднок, дар 61,7% вайроншавиҳои функсияҳои шаҳвонӣ, нишонаҳои воқеии тарашшуҳот аз пешоброҳа дар 60% ва часпиши лабҳои пешоброҳа дар 48,3% беморон ба назар мерасад.

3. Имтиҳонҳои номзадие, ки Сангов Б.Ҷ. мутобиқи шаҳодатномаи № 481 супоридааст, ба талаботҳои ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад.

4. Дар автореферати диссертатсия қоидаҳои асосии кори диссертатсионӣ таҷассум ёфтаанд.

5. Ба сифати муассисаи пешбар факултети тиббии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон тавсия дода мешавад.

6. Ба сифати муқарризи расмӣ тасдиқ карда шаванд:

5. Ба сифати муассисаи пешбар факултети тиббии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон тавсия дода мешавад.

6. Ба сифати муқарризони расмӣ тасдиқ карда шаванд:

- доктори илмҳои тиб, профессор Қосимов О.И.

- номзади илмҳои тиб Ҳомидов М.Ф.

Раиси комиссияи эксперти:

доктори илмҳои тиб,

Муҳаммадиева К.М.

Аъзои комиссияи эксперти:

доктори илмҳои тиб, профессор

Исоева М.С.

номзади илмҳои тиб,

Иноятова Н.А.

*Муҳаммадиева К.М.
Исоева М.С.*

